

Ringe—Nyborg Bane er i Færd med at kappes med Viborgstationen om at blive et evigt Tvistepunkt mellem Tingene, saaledes at man ikke kommer videre med denne Sag. Thi selv om vi nu vedtage det foreliggende Lovforslag, som jeg haaber, uforandret, saa vil Folketinget formentlig gaa tilbage til den Affattelse, hvori vi i Fjor fik Lovforslaget dernelde fra; saaledes have vi jo tidligere haft det, ligesom vi ogsaa kende det saa godt med Hensyn til Viborgstationen. Men selv om det andet Ting mod Forventning skulde afvises ved Landstingets og den højtærede Ministers Affattelse, saa vilde sandsynligvis Loven dog forblive et dødt Bogstav. I alt Fald er der med stor Bestemthed fremkommet Forsikringer om, at det indsynste Baneselskab ikke vil overtage Driften af denne Bane til den i Lovforslaget fastsatte Forpagtningsafgift, ligesom Egnens Kommuner med lige saa stor Bestemthed — i alt Fald har man hørt det — have paastaet, at det forlangte Tilskud, 80,000 Kr., var saa ubilligt og stort, at der ikke var Tale om, at de vilde udrede det. — Det forekommer mig imidlertid, at der til at komme ud af dette Dilemma kun gives et eneste Middel, men til Gengæld, forekommer det mig, et meget nærliggende og højt naturligt Middel, et Middel, hvorpaa jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Indenrigsministers og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed. Midlet er nemlig yderst simpelt: at man lader denne Bane udgaa som Statsbane og fører den over paa det Lovforslag, som vi senere ville saa til Behandling om de private Baner. Der vil denne Bane utvivlsomt have sin rette og naturlige Plads; og det glæder mig, at jeg her kan henholde mig til vor sædvanlige Ordfører i Jærnbanesager, det ærede Medlem, der har Plads her lige foran mig (Rump), idet han gentagende ogsaa fastslog, at det i Grunden er en Bane, der kun har rent lokal Interesse, og jeg maa vel endda tilføje: en forholdsvis ringe lokal Interesse; langt fra har den en saadan — hverken almindelig eller lokal — Interesse som mange af de Baner, der i Fjor fandtes opførte mellem de private Baner. At den har en forholdsvis ringe lokal Interesse, fremgaar jo bestemt deraf, at man vægter sig ved at give disse 80,000 Kr. pr. Banemil, noget, man villig har givet — som ogsaa bemærket af den højtærede Indenrigsminister — til den egentlige Moderbane, Faaborg—Ringe Banen, og en nærliggende Egn paa samme D, Afsensegnen, har givet endog saa betydelig højere Tilskud og har givet det villigt. Det turde vel derfor være saa, at denne Bane egentlig, naar alt kom-

mer til alt, hovedsagelig og i alt væsentlig drejer sig om Nyborgs Næringsinteresser, og det forekommer mig højt naturligt at lade den gaa over i den anden Klasse af Baner, det vil sige fra Statsbanernes Klasse til Privatbanernes. — Der kunde vistnok være endnu adskillige Momenter, der talte for det samme, men jeg tror, at det, jeg alt har anført er tilstrækkeligt til at henlede Opmærksomheden paa en Udvej, der paa en nem og naturlig Maade vilde kunne bringe Sagen over det døde Punkt, hvorpaa den nu saa længe har staaet og ellers formentlig længe vil blive staaende.

J. Pedersen: Det var med ikke ringe Interesse, at jeg hørte det ærede Medlem, der nu satte sig, sige, at han kunde sige noget nyt om denne Sag. Jeg maa tilstaa, jeg er ikke i dette Tilfælde, og jeg maa ogsaa sige, at jeg blev stuffet med Hensyn til det nye, det ærede Medlem vilde fremkomme med, thi det forekommer mig unægteligt, at der ikke var noget nyt deri, men at det var meget vel bekendt. Det er meget vel bekendt, at det ærede Medlem gentagne Gange har taget Ordet i denne Sag for at lade denne Bane udgaa som Statsbane, og har søgt at paavise det urimelige i overhovedet at ville anlægge en Statsbane paa denne Strækning, og da det jo ikke er andet, det ærede Medlem nu er fremkommet med — støttet skal jeg villig erkende af det ærede Medlem (Rump), der plejer at være Ordfører i denne Slags Sager — kan jeg ikke erkende, at der er noget nyt deri, lige saa lidt som noget godt. Men lige som ogsaa det ærede Medlem, der talte først, henviste han til, at de 80,000 Kr. pr. Banemil selvfølgelig stammede fra, at Moderbanen, Banen fra Faaborg til Ringe, gav et saadant Tilskud, og gav det gerne. Ja, om de gav det gerne, kan være et andet Spørgsmaal. Jeg tror ikke, man var særlig begejstret for det Tilskud. Det ærede Medlem søjede til, at Afsensbanen gav endnu mere og gav det villigt. Maa jeg protestere mod det sidste; meget villigt var det ikke. Det var den Gang forudsat, at Tilfigelsen, Erklæringen om at ville yde Tilskud skulde fremkomme inden Aarets Udgang, og den 31te December holdt Amtsrædet et meget bevæget Møde paa Marup Gæstgivergaard, hvor der maatte anvendes de største Dvertaleskesmidler fra forskellig Side for overhovedet at faa det til at gaa ind paa at yde dette Tilskud. Man gif til det, fordi man ellers havde Udsigt til ingen Bane at faa; men man gjorde det sandelig ikke villig, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at